

Былі праведзены такія гульні, як «Перабежкі», «Перадача мята ў калоне», «Вароны і вераб'і», «Па вітачцы», а таксама беларускія народныя гульні «Беларуская бульба», «Палескія пастушкі», «Служкі нясы» і іншыя.

Улічваючы цікавасць да казак у гэтым узросце, мы зрабілі віктарышу па любімых дзіцячых казках.

Асабліва ўвагу надаем сюжэтна-ролевым гульням. Адна з такіх гульняў -- «Заапарк». Дзецям прапануюцца ролі розных звяроў. Трэба паказаць голасам, паходкай звычкі, паводзіны і характар звяроў.

Такім жа чынам праводзяцца гульні «Калабок», «Церамаж», «Іншапланецяне» і іншыя.

Пасля працяглага прымянення такіх «сеансаў гульнестэрапіі» (каля года) мы заўважылі, што актыўнасць дзяцей у гульні значна павысілася, многія адкрылі сябе з новага боку. І, што самае каштоўнае, настаўнікі заўважылі дынаміку актыўнасці на ўроках.

Усё гэта дае падставу зрабіць вывад, што распрацаваная сістэма гульняў дазваляе ў некаторай ступені наблізіць псіхічны стан даследуемых дзяцей да нормы.

Безумоўна, распрацаваная намі методыка патрабуе больш працяглага прымянення. Гэта, натуральна, дазволіць дасягнуць істотных вынікаў у карэкцый псіхічнага развіцця дзяцей.

Шаўпоў А.П.,
выкладчык

КУЛЬТУРАЛАГІЧНАЯ ПАТРЭБА ВЫВУЧЭННЯ ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСКОЙ САЦЫЯЛЬНА-ПЕДАГАГІЧНАЙ ДУМКІ

Праблема даследавання гісторыі беларускай сацыяльна-педагагічнай думкі наколькі надзённая, настолькі і малавывучаная, бо ў мінулыя часы з-за перагу аб'ектыўных і суб'ектыўных прычын ёй сур'ёзна і глыбока не займаліся. Усё, што стваралася лепшымі прадстаўнікамі беларускага народа, у большасці выпадкаў напросту ці забывалася, ці прапавала на іншую культуру. Відавочна, што такі стан вывучанасці гісторыі беларускай сацыяльна-педагагічнай думкі не можа задавальняць сучасную навуку аб выхаванні асобы.

Неабходным і важным, на наш погляд, з'яўляецца разгляд пытанняў выхавання асобы не толькі ў кантэксце гістарычнага развіцця педагагікі, але і ў кантэксце культуралогіі. Выклікана гэта, у першую чаргу, тым, што працэсы выхавання вельмі папярэліся і ўдзел у іх прымае ўсё грамадства палкам. Праявы гэтага ўдзелу самыя розныя: ахвяраванні грошай на тая ці іншыя патрэбы выхаваўчых устаноў, канкрэтная дапамога ў арганізаваным вольнага часу, міласэрны

клонат і апекаванне ды шмат чаго іншага. Усе гэтыя формы сацыяльна-педагагічнай работы сталі набыткамі грамадства, і таму ўяўляецца патрэбным прааналізаваць іх з мэтай асэнсавання і ўсведамлення на сучасным этапе, высвятлення хібаў і здабыткаў выхаваўчых з'яў мінулага, у якіх адлюстраваны шматлікія напрамкі і падыходы ў выхаванні на розных гістарычных этапах жыццядзейнасці народа.

Трэба адзначыць таксама, што патрэба ў культуралагічным падыходзе да вывучэння гісторыі беларускай сацыяльна-педагагічнай думкі актуальная яшчэ і тым, што ў будучым (зразумела, пры сярэньных абставінах і ўсебаковай падтрымцы і развіцці) сацыяльная педагагіка займе адно з галоўных умоў жыцця. Гэта звязана з тым, што як навука сацыяльная педагагіка ў сваёй аснове адкрытая для любых новых ідэй, новых напрамкаў дзейнасці і мае гатэцыяльныя магчымасці чуйна рэагаваць на змены ў грамадстве і развівацца разам з ім.

Падсумоўваючы выкладзенае, трэба сказаць, што гэта вялікая і карпатлівая праца патрабуе дэталёвага даследавання гістарычнай спадчыны, разгляду магчымасцей выкарыстання некаторых ідэй і формаў сацыяльнай работы мінулага ў сённяшнім часе, прыцягнення шырокага кола навукоўцаў з розных галін навукі для абмеркавання праблем гісторыі сацыяльна-педагагічнай думкі.

Залатар В.А.,
выкладчык

ФАРМІРАВАННЕ МАСТАЦКАГА ЎСПРЫМАННЯ Ў ПРАЦЭСЕ ТЭАТРАЛЬНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ АСОБЫ

Спецыфіка тэатральна-творчай дзейнасці абумоўлівае свосасаблівы падыход да разгляду праблемы кіравання працэсам фарміравання мастацкага ўспрымання асобы. Разнастайнасць метадалагічных падходаў параджае праблему выбару найбольш адэкватных і перспектыўных метадаў, якія ўлічваюць спецыфіку тэатральнага мастацтва і працэсу тэатральнай дзейнасці. У малаліраваўшым навучальна-творчага працэсу важна ўлічваць метады і спосабы пазнання тэатра, асноўныя заканамернасці рэальных працэсаў і з'яў спецыфічнай творчасці. Малаліраваўшым праграм тэатральных гурткоў адлюстроўвае структуру і змест творчага працэсу і тэхналагічнае забеспячэнне кожнага структурнага кампанента. Тэхналагічны працэс уключае сістэму мэтазгодных і паслядоўных уманняў для атрымання жадаемага выніку. Фарміраванне мастацкага ўспрымання сродкамі тэатральнага мастацтва будзе найбольш паспяховым толькі ў той дзейнасці, якая патрабуе творчых адносін да сябе,